

**Caiacii și canoiiști
români în concursuri
internationale**

Cei mai buni minutori ai padelei și ai pașii din țara noastră vor fi prezenți, astăzi și mâine, la starturile unor noi concursuri internaționale de amplasare. Astfel, Vernescu, Nicoră, Sciortnic, H. Ivanov, Confelencu și alți cunoscuți sportivi români își vor apăra șansele la „Regata Rubring-Thalling” din Austria, iar Păcora, D. Ivanov, Ionescu, Maxim, Stimonov, Calenic, Ana Arvat, Ema Drăgan etc. la „Regata Bydgoszcz” din Polonia.

SPORTUL popular

ORGAN AL UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXIII

Nr. 5314

★

Simbătă

24 iunie

1967

★

8 pagini 25 bani

**Meci cu Polonia,
la șah**

O nouă întrecere internațională de anvergură stă în fața șahistilor noștri. La începutul săptămânii viitoare, are loc la Varșovia meciul amical Polonia — România, la 12 table (9 băieți, 3 fete) cu tur și retur. În echipa noastră vor evolua, printre alții, Florin Gheorghiu, Victor Ciociltea, Teodor Ghițescu, Dolci Drămer, precum și jucătoarele Alexandra Nicolau, Elisabeta Polibroniade, Rodica Reicher. Ultimele două s-au situat recent pe locuri fruntașe, la turneele de la Piotrkow (Polonia).

Otto Stephani (România) unul dintre favoriții clasei 250 cmc „aterizează” după o săritură spectaculoasă

Foto: Aurel Neagu

A VI-a ediție a „Cupei orașului București”

**Motocroșiști de valoare mondială
la startul întrecerilor**

Traseul de motocros din Pantelimon va găzdui mâine dimineață una dintre cele mai interesante competiții europene din acest sezon. „Cupa orașului București”, aflată la a VI-a ediție, se bucură de participarea unor somități ale sportului cu motor, protagoniști ai ultimelor ediții ale campionatelor mondiale. Alături de ei, cei mai buni sportivi din țara noastră își vor putea verifica nivelul la care au ajuns, șansele pe care le au în marile confruntări internaționale programate în perioada care urmează.

Întrecerile încep la ora 10 și programează dispute la clasele 250 și 500 cmc (câte două manșe a 15 ture). Pentru a veni în ajutorul spectatorilor, publicăm numerele de concurs care vor fi purtate de participanți în timpul probelor:
250 cmc: 1. M. Dănescu, 2.

C. Dovids, 3. P. Lucaci, 4. Al. Paliev, 5. Fr. Szinte, 6. P. Paxino, 7. C. Coman, 8. E. Huszar, 11. O. Stephani, 12. C. Goran, 13. Dieter Kley (R.D.G.), 14. Wolfgang Eissner (R.D.G.), 15. Anton Kleele (R.F.G.), 16. Ronnie Matthews (Irlanda), 17. Bruce Thomson (Irlanda), 18. Per Ohlson (Suedia), 19. Bent Arens (Danemarca).
500 cmc: 1. E. Seiler, 2. E. Keresteș, 3. O. Puiu, 4. Al. I. Cristea, 5. Fl. Ștefan, 6. A. Ionescu, 7. I. Sasz, 8. Albert Courajod (Elveția), 9. Andre Stouder (Elveția), 10. Fred Willamovski (R.D.G.), 11. Anton Kleele (R.F.G.), 12. Alfred Benzak (Austria), 13. Gerold Dietl (Austria), 14. Bent Arens (Danemarca).

Duminică, pe stadionul „23 August”, ora 17,30

MECIUL DE FOTBAL ROMÂNIA—ITALIA ÎN CAMPIONATUL EUROPEI

MÎINE...

Este, poate, cea mai grea partidă din ultimii ani. Simțim aceasta cu toții, jucători, antrenori, tehnicieni, spectatori și cronicari, cu toții, care de câteva săptămâni trăim sub impresia aceluia 1—7 de la Zürich. Intre timp, însă, s-a înțeles că, pentru a ne afirma pe plan continental, va trebui să acționăm cu răbdare, să ne gândim în primul rând

ROMÂNIA		ITALIA	
Lupescu	Nunweiler III	Răducanu	Mocanu
Lucescu	Ghergheli Dumitru II	Barbu Năftănăilă Ionescu	Nunweiler VI
Arbitri: Manuel Arribas (la centru), Antonio Rios și Rafael Ibanez (la tușă), toți din Spania			
Facchetti	Juliano	Pascutti Bertini	Zigoni Bulgorelli
			Picchi Albertosi
			Guarneri
			Rivera
			Gori
			ITALIA

la ridicarea valorii jucătorilor și a jocului în sine. Aceasta, deoarece problema valorilor a ră-

mas în continuare deosebit de delicată în socerul românesc. Nevoia acestor elemente a ieșit pregnant în evidență cu ocazia pregătirilor pentru meciul de mâine, când, mai mult ca oricând, în căutările lor antrenorii le-au simțit lipsa.

Acum când ne recunoaștem sincer, la adevăratele proporții, și calitățile și defectele, ne confruntăm cu puternica echipă a Italiei. E un meci greu. Cu atât mai mult cu cât cunoaștem caracteristicile fotbalistilor italieni, valoarea, măiestria tehnică și tactică, finețea, fantezia și viteza lor de joc. În plus, miza partidei, de mare importanță pentru echipa Italiei, îi va determina, desigur, pe adversarii noștri să-și etaleze

CRISTIAN MANTU

(Continuare în pag. 4—5)

ROMÂNIA—ITALIA

Stînga: Lupescu, Mocanu și Năftănăilă. Jos: Dumitriu și Ionescu (România). Dreapta: Rivera, Pascutti, Zigoni, Picchi și Albertosi (Italia).
Văzuți de NEAGU RADULESCU

Aastă-seară vom cunoaște pe cei 11 campioni de box

De la ora 19, reuniunea finalelor, pe stadionul Republicii

**Campionatele
republicane de călărie**

Prima din cele trei etape ale campionatelor republicane de călărie-obstacole și dresaj a început ieri în Capitală.
Proba inaugurală, cea de dresaj (rezervată juniorilor) s-a încheiat cu victoria lui Mircea Sabău (Steaua) cu calul Ghidran. El a totalizat 300 p. Pe locul doi, la egalitate, Mihai Aluneanu (Steaua) cu Camerist și Gh. Moisanu (Dinamo) cu Petrișor, cu câte 295 p.
La obstacole cat. semi-uoară au fost înscriși 49 de cai. Întrecerile au fost aprige și 18 călăreți au încheiat parcursul fără greșeală, calificându-se pentru primul baraj. Dintre aceștia 11 au evoluat și în barajul al II-lea. Clasa: 1. C-tin Viad (Dinamo) cu Eroina 0 p 18,4 s (în barajul II), 2. C. Viad cu Spirit 0 p 18,9 s, 3. Al. Longo (Dinamo) cu Patrat 0 p 19,0 s.
În proba de obstacole cat. ușoară au evoluat 68 de cai. 16 concurenți au ajuns în primul baraj și doar 5 dintre ei au participat și în al doilea baraj, cel decisiv: 1. Lilliana Nițulescu (Dinamo) cu Fira 0 p 25,2 s, 2. A. Stoica (Petrolul Pl.) cu Blond 0 p 25,3 s, 3. C. Ilin (Steaua) cu Viteaz 0 p 27,2 s.
Întrecerile continuă astăzi și se încheie duminică.

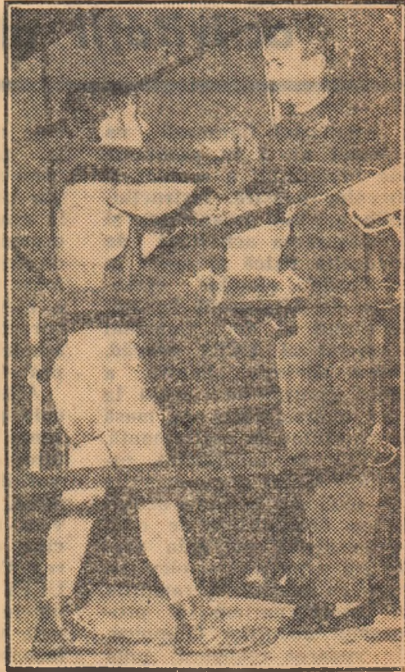

C. Crudu (stînga) s-a calificat în finală la „pană”, unde-l va avea ca adversar pe colegul său de club, C. Ștefan

Iubitorii boxului se vor îndrepta din nou, astăzi-seară, către stadionul Republicii, pentru a fi martori la ultimul act al competiției finale a campionatelor republicane individuale. De la ora 19 vor începe confruntările decisive pentru cucerirea celor 11 titluri de campioni ai țării.
Vor urca în ring următoarele perechi: semimuscă: D. Davidescu — A. Mihai; muscă: C. Gruescu — I. Nicolau; cocoș: Șt. Molnar — N. Giju; pană: C. Crudu — C. Ștefan; semiuoară: Gh. Bădoi — M. Goanță; ușoară: M. Dumitrescu — I. Dinu; semimijlocie: C. Ghiță — A. Majai; mijlocie ușoară: I. Pițu — I. Covaci; mijlocie: I. Olteanu — Gh. Chivăr; semigrea: V. Trandafir — I. Monea; grea: I. Alexe — V. Mariuțan.
După cum se vede, dintre cei 10 campioni ai anului trecut doar 7 au rămas în cursa pentru cucerirea centurilor: N. Giju, M. Dumitrescu, Ghiță, Covaci, Chivăr, Monea și Mariuțan.

Întrecerile finale se anunță foarte echilibrate, astfel că este dificil să se pronosticeze victoria unora sau altora dintre finaliști. Acest lu-

cru reiese și din ancheta-fulger pe care am întreprins-o în rindul unor specialiști sau iubitori ai „nobilei arte”. Iată câteva pronosticuri:
NICOLAE LINCA (de 4 ori campion republican): Davidescu, Nicolau, Giju, Ștefan, Bădoi, Dinu, Ghiță, Pițu, Olteanu, Monea, Mariuțan.
VASILE TIȚĂ (de 6 ori campion republican): Davidescu, Gruescu, Giju, Ștefan, Goanță, Dumitrescu, Majai, Pițu, Chivăr, Trandafir, Mariuțan.
GHEORGHE FIAT (de 6 ori campion republican): Mihai, Gruescu, Giju, Ștefan, Goanță, Dinu, Ghiță, Pițu, Chivăr, Trandafir, Alexe.
NICOLAE TAUTU (scriitor, mare pasionat al boxului): Mihai, Gruescu, Giju, Ștefan, Bădoi, Dumitrescu, Ghiță, Covaci, Chivăr, Trandafir, Mariuțan.
DUMITRU CIOBOTARU (de 9 ori campion republican): Davidescu, Gruescu, Giju, Ștefan, Goanță,

Tînărul teșean Ion Nicolau (Nicolina), elevul fostului internațional D. Gheorghiu, va lupta azi pentru titlul de campion la „muscă”

ROMEO VILARA
ROMEO CALĂRAȘANU

(Continuare în pag. 4—5)

DEZVOLTAREA NECORESPUNZĂTOARE A ATLETISMULUI — IMPUNE MĂSURI

În sistemul de educație fizică din țara noastră, atletismului i-a fost hotărât un loc de frunte, pentru că el este un sport complex și complet, care stă la baza practicării tuturor celorlalte ramuri sportive; pentru că este accesibil unei largi mase de tineri și tinere, oricărei grupe de vîrstă; pentru că prin exercițiile sale, ca și prin locul de desfășurare, ajută la călirea și fortificarea organismului; pentru că atletismul are ponderea cea mai mare în programul J.O., fiind considerat ca principala ramură sportivă olimpică.

Data fiind marea-i diversitate de probe (în fond, fiecare dintre acestea ar putea fi considerată ca o ramură sportivă de sine stătătoare!) atletismul poate fi practicat de un mare număr de oameni, potrivit calităților fizice specifice și dorinței fiecăruia.

Importanța practicării atletismului a fost subliniată în repetate rânduri în diferite documente. Salutul C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, adresat Conferinței pe țară a UCFS din 1962, trasează ca sarcină: „UCFS trebuie să acorde o atenție deosebită dezvoltării gimnasticii, atletismului, turismului, natației, să organizeze în continuare cît mai largi competiții de masă...”

Și este evident faptul că, în ultimii ani, atletismul a marcat o creștere. Astfel, a crescut numărul secțiilor, al antrenorilor și instructorilor, al practicantilor atletismului, a sporit valoarea a numeroase recorduri regionale și republicane, a fost îmbunătățită baza materială ca și sistemul competițional. Atletii fruntași au obținut o seamă de succese internaționale în mari competiții, ceea ce a contribuit la creșterea prestigiului sportiv al României socialiste.

Obiectiv principal: valoarea mondială!

Cu toate aceste succese, dezvoltarea generală a atletismului nostru este departe de a răspunde necesităților și ea nu este în concordanță cu ritmul impresionant în care se dezvoltă această ramură sportivă în tot mai multe țări ale lumii. Această neconcordanță poate fi constatată cu ușurință la nivelul activității sportivilor fruntași, al clasării lor în listele celor mai buni performeri mondiali.

Vom prezenta o comparație cu R. D. Germană și Franța (țări cu care, nu cu prea mulți ani în urmă, ne-am întrecut aproape de la egal). În privința atletilor clasati între primii zece din lume, se poate constata că în timp ce numărul sportivilor români este în scădere (1964-7, 1965-6, 1966-4, 1967-3) cel al atletilor germani și francezi, dimpotrivă, crește: 24-6, 27-6, 41-14, 37-13.

Pe de altă parte, graficele rezultatelor pe probe indică o creștere pentru primele performanțe mon-

diale. În timp ce la majoritatea probelor, linia valorilor autohtone se depărtează tot mai mult de limitele superioare.

La principala competiție a atletilor de pe continent, campionatele europene, bilanțul nostru este următorul, comparat tot cu cel al P.D.G. și Franței, privind numărul de medalii:

	România	R.D.G.	Franța
1954	1	0	8
1958	1	7	1
1962	3	7	4
1966	1	17	13

Asemenea comparații se mai pot face încă și în alte direcții, fiecare în parte și toate la un loc ducînd la concluzia că atletismul nostru, în ansamblul său, nu s-a ridicat la înălțimea sarcinilor și nu ocupă încă locul preconizat. Este bine să se știe că atletismul i-au fost create o serie întreagă de condiții bune sau chiar foarte bune, care n-au fost „decontate” decât în parte.

Sprrijin multilateral activității atletice

Atletismul figurează ca sportul nr. 1 în programa de învățămînt a școlilor și liceelor noastre. Instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea activității de educație fizică și sport în rândurile elevilor, elaborate de Ministerul Învățămîntului și de Consiliul General al UCFS prevăd, între altele: „Pentru a mări contribuția școlii la dezvoltarea bazei de masă a sportului de performanță, secțiile de învățămînt, organele UCFS și conducerea de școli vor îndruma activitatea profesorilor de educație fizică pe linia pregătirii sportive a elevilor, mai cu seamă la ramurile de sport cuprinse în programul Jocurilor Olimpice. În vederea realizării unei pregătiri fizice multilaterale a elevilor, se vor lua măsuri pentru dezvoltarea atletismului în toate școlile. Liceele și școlile profesio-

nale care nu vor participa la campionatele republicane școlare de atletism nu vor putea să ia parte nici la competițiile republicane organizate la alte ramuri de sport. În acest scop, în toate școlile se va acorda o atenție crescută însușirii corecte de către elevi a tehnicii moderne specifice probelor atletice etc. etc.”.

Atletismului i-a fost creată posibilitatea unei prezențe active în cadrul tuturor concursurilor și competițiilor cu caracter de masă. În această privință vom consemna doar sarcina stabilită prin Hotărîrea Conferinței pe țară a UCFS din 1962: „Campionatele orașenești și raionale vor trebui să se desfășoare în toate orașele și raioanele din țară, la cel puțin patru ramuri sportive, din care să nu lipsească atletismul”.

Nu vom enumera și alte aspecte legate de

problema îmbunătățirii continue a activității atletice, mulțumindu-ne să arătăm că fondurile bănești afectate acestei ramuri sportive sînt foarte mari.

Pentru îmbunătățirea acestei activități au fost organizate periodic o serie întreagă de consfătuiri pe plan republican sau regional, pe linia organizației noastre sau a Ministerului Învățămîntului. Cu acest prilej au fost discutate principalele probleme ale atletismului și, de fiecare dată, au fost adoptate planuri de măsuri, care mai de care mai interesante, mai cuprinzătoare. Dar, de la aceste planuri (credem că nimeni nu le mai știe numărul) încep marile necazuri. Din cite știm, nici măcar unul dintre aceste planuri nu a fost dus integral la îndeplinire, deși cele mai multe dintre ele, ca să vorbim doar de cele elaborate de F.R.A., au fost aprobate de însuși Consiliul General al UCFS.

Planuri...

Planuri...

Planuri...

În 1962, deci acum cinci ani, principalii activiști ai atletismului din întreaga țară, reprezentanții ai Ministerului Învățămîntului, ai U.T.C. și U.A.S.R., antrenori și atleți fruntași au fost convocați într-o consfătuire cu caracter republican care, timp de două zile, a dezbătut pe toate fețele aspectele multiple ale activității acestei ramuri sportive. La sfîrșit, a fost adoptat un plan de măsuri foarte complex, despre care s-a spus — și pe drept cuvînt — că el reprezintă ghidul activității pe o perioadă de cîtiva ani. Ce s-a ales din acest plan? El a fost uitat mai înainte de a fi fost îndeplinit, așa cum ar fi trebuit, de activiștii atletismului din regiuni și, ceea ce este mai grav, chiar de activiștii federației de specialitate.

Adevărul este că pentru atletismul nostru s-au făcut prea multe planuri, chiar din 1962 și pînă astăzi, în loc să se fi mers pe unul singur, dar pentru realizarea căruia să se fi depus toate eforturile. În felul acesta întocmindu-se plan peste plan, n-au fost rezolvate unele dintre problemele principale ale atletismului nostru. În legătură cu aceasta, ne vom

mulțumi să dăm doar două exemple: 1. — „Consiliile regionale ale UCFS, în colaborare cu secțiile de învățămînt, vor asigura accesul gratuit al elevilor pe bazele sportive amenajate pentru atletism, iar școlile din preajma acestor baze își vor profita activitatea de educație fizică cu precădere pe atletism” ...2.— „În procesul de pregătire vor fi predate numai procedeele tehnice cele mai moderne care pot asigura perspectiva muncii și creșterea necontenită și rapidă a rezultatelor”.

Primul punct nici nu merită comentarii deoarece n-a fost tradus în practică decât într-o foarte mică măsură. În schimb după cum s-a arătat de multe ori în ziarul nostru, la Craiova, la Cluj, la Iași, la Constanța etc., etc. nu se admite pe stadion nici măcar accesul atleților legitimați, ca să nu mai vorbim de elevii diferitelor școli. La celălalt punct, ar fi de spus doar că, la săritura în înălțime de exemplu, marea majoritate a tinerilor concurenți continuă să sară prin pașire, procedeul tehnic recunoscut de toată lumea ca depășit și neeficace. Și totuși, Cornelia Popescu, Nicolina Balea, Dumitru Radu, ca să amintim doar cîteva săritoare tinere care fac parte din lotul republican, continuă să folosească acest procedeu...

Trebuie arătat, de asemenea, că majoritatea acestor planuri s-au dovedit puțin realiste, că ele au avut doar un caracter general, orientativ, trasînd sarcini pentru diferite departamente și organizații, fără să țină seama de posibilitățile existente. În planul elaborat în 1962 se prevedea, între altele, ca în acel an... 30 000 de elevi să îndeplinească normele de clasificare sportivă pentru categoria juniori; ceea ce, evident, la ora aceea era total nerealizabil. Sîntem convinși că și acum, după cinci ani, un asemenea obiectiv nu este posibil. Și ca dovadă, în 1967, numărul juniorilor clasificați, abia a depășit 5 500!

În plus, aceste planuri de măsuri s-au dovedit formale, prin aceea că sarcinile de care ar fi trebuit să răspundă anumite sectoare din Consiliul General al UCFS, nici măcar n-au fost luate în discuție de acestea. Atunci, cum să mai vorbim despre realizarea lor?!

O situație, să-i zicem paradoxală, planul de măsuri elaborat în ianuarie 1962 și aprobat de Biroul Consiliului General al UCFS, prevede — cum am arătat — gratuitatea folosirii bazelor de atletism. Nu de mult, o altă hotărîre a secției economice a UCFS a stabilit ca secțiile de atletism să plătească chirie pentru utilizarea diferitelor stadioane din Capitală aflate în administrația I.E.B.S.?! Or, în bugetele secțiilor de atletism bucareștene n-au fost prevăzute fondurile la acest capitol al chiriilor!!

Întrebarea care se pune este următoarea: a fost cumva abrogată hotărîrea privind gratuitatea folosirii bazelor de atletism, sau s-a uitat pur și simplu de existența unei asemenea hotărîri?

Aceste probleme, în aparență de mică importanță, dar care nu sînt singurele, duc la concluzia că o bună parte din cauzele activității nesatisfăcătoare a atletismului nostru trebuie căutate și în stilul și metodele de muncă ale activului salariat al federației de atletism, ale biroului acestui for tehnic de specialitate. La sfîrșitul anului trecut,

biroul Consiliului General al UCFS a analizat situația atletismului din țara noastră. Informarea prezentată de F.R.A. a fost considerată ca necorespunzătoare și respinsă pentru că se încerca escamotarea unor lipșuri existente de ani de zile chiar în sinul federației, pentru că se prezenta situația atletismului nostru în culori randafirii, pentru că nu se punea punctul pe „i” și nu se stabileau responsabilitățile pentru eșecul categoric înregistrat la

„europenele” de la Buda-
pesta.

Cine altcineva avea responsabilitatea urmării planurilor de măsuri elaborate în 1962 la Cosfăuțirea atletismului și la Conferința pe țară a UCFS decît activul federației și biroul F.R.A.? Cine ar fi trebuit să lupte, în primul rînd, pentru traducerea în viață a prevederilor acestor planuri, ca și ale sarcinilor elaborate la Plenara din ianuarie 1965 a Consiliului General al UCFS?

Muncă multă, dar de o calitate slabă

Nu se poate spune că în cadrul federației de atletism, la nivelul comisiilor regionale etc., nu s-a muncit. S-a muncit, dar calitatea acestei munci, perspectiva ei, au lăsat de dorit. Preocuparea principală pentru tot felul de probleme mărunte, afectarea majorității timpului pentru rezolvarea chestiunilor curente ale loturilor republicane, stilul pomperistic, în a salt, au condus, în final, la scăderea din vedere a problemelor de bază ale atletismului nostru, au condus la situația nesatisfăcătoare a activității acestui sport.

Biroul federației de specialitate nu a controlat și n-a îndrumat decît în prea mică măsură activitatea colegiului central de antrenori și mai ales a secțiilor din cluburi, nu a luat măsuri hotărîte de selecție și pregătire a tinerelor talente, pentru lichidarea rămînelor în urmă la foarte multe probe. În ședințele sale, planificate cînd și cînd și nu după un plan stabilit cel puțin trimestrial, biroul F.R.A. n-a abordat decît foarte rar probleme de bază ale atletismului nostru, mărîndu-se mai mult la tot felul de chestiuni mărunte. Nu fimem minți ca în ultimii ani să se fi discutat despre activitatea atletică dintr-o regiune sau dintr-un club, despre situația anumitor probe, despre munca concretă a antrenorilor, în special a celor responsabili de probe, despre activitatea atleților fruntași (cu precădere a celor susceptibili de a fi selecționați în lotul olimpic), despre felul în care se traduc în viață propriile hotărîri, ca și cele prevăzute în planurile de măsuri.

Ședințele biroului F.R.A., altele cite se în, nu urmăresc o tematică precisă privind planul general de dezvoltare a atletismului nostru. De obicei, ordinea de zi a acestor ședințe este stabilită doar cu 1—2 zile înainte, în funcție de problemele curente ale muncii.

Sistemul competițional al atletismului nostru oferă, an de an, subiect de dis-

cuzii. Pînă astăzi, biroul F.R.A. n-a analizat niciodată, pe baza unui studiu complex, ce e bine și ce e rău în acest sistem, dacă el corespunde nevoilor stringente ale atletismului nostru, necesităților sale de dezvoltare pe orizontală și pe verticală. Cu un asemenea prilej s-ar fi putut pune la punct o seamă de chestiuni aflate de multă vreme în suspensie: problema concursurilor pe grupe de vîrstă, dezvoltarea probelor cu rezultate deficitare, structura calendarului în raport cu anul școlar etc. și s-ar fi putut vedea în mod precis că, deși organizăm de cîtiva ani campionatul pe echipe, totuși nu în toate regiunile există antrenori specialiști pentru o probă sau alta, iar în multe centre nu există nici măcar materialele necesare pentru concursuri etc.

Unul din obiectivele stabilite de F.R.A. a fost și controlul tuturor secțiilor fruntașe al centrelor de antrenament. Pentru aceasta, tov. Alexandru Florescu, secretar general adjuncț, împreună cu trei instructori de specialitate, au vizitat aproape toate regiunile țării, făcînd o treabă bună prin întocmirea unor lucrări complete privind realitățile atletismului nostru. Și cu asta gata!

Lucrările respective au fost indosariate, în loc să fie studiate cu toată atenția și să se fi trecut la luarea unor măsuri concrete de îmbunătățire a situației federale.

Biroul consfătat, de la alegerea sa, din februarie 1962, s-a întrunit de foarte puține ori în plenu său. Această situație s-a răstrînt și asupra muncii comisiilor și colegiilor centrale, a căror activitate nu răspunde nevoilor de lucru care zi ale atletismului nostru.

Cine se ocupă de îmbunătățirea calificării profesionale a antrenorilor?

Colegiul central de antrenori (președinte prof. E.L. Bran) n-a devenit încă forum metodologic al atletismului și nu dirijează conținutul procesului de instruire a atleților fruntași. De altfel, elaborarea materialelor metodice orienta-

tive se face cu mari înfrîzieri. Un mare număr de antrenori români sînt trimiși în străinătate la diferite concursuri și consfătuiri. Concluziile de ordin tehnic, metodice, organizatoric etc. cu care aceștia se întorc în țară nu

NOSTRU URGENTE

sînt discutate (în mod critic) și generalizate în întreaga țară. Antrenorii din Suceava, Iași, Oradea, Reșița și din multe alte centre așteaptă și astăzi concluziile simpozionului internațional privind forma sportivă, ale cărui lucrări au avut loc în luna decembrie la București.

La „europenele” de la Budapesta au fost prezenți, pentru studiu și documentare, aproape 40 de antrenori. Nici unul dintre aceștia n-a scris nici pînă astăzi măcar un rînd de concluzii privind forma bună a altora și forma proastă a atleților noștri la C.E. Cine altul decît colegiul central de antrenori avea datoria să-i mobilizeze pe antrenorii să-și scrie „impresiile”? Pe aceeași linie am dori să știm cite buletine tehnice, din cele stabilite să apară lunar, a editat F.R.A.? Să ne mai mirăm atunci că antrenorii din țară lucrează empiric, că se folosesc în continuare procedee tehnice învechite, acelea despre care chiar în planul de măsuri din 1962 se scria că vor trebui înlocuite!

Nu trebuie să ne mai mire faptul că unii antrenori nici nu știu cum arată tehnica modernă a aruncării greutății „à la O'Brien”, pentru că nici n-au de unde ști. Buletinul tehnic al F.R.A. „apare cînd poate”, cărți de specialitate nu s-au mai tipărit de mult, broșuri de specialitate de asemenea n-au mai apărut în ultimul timp, antrenorii specialiști se feresc parcă să scrie, revista de atletism și-a încetat apariția de aproape 10 ani, filme și chinograme tehnice nu există. Atunci cum putem spera într-o îmbunătățire a calității profesionale a tuturor antrenorilor noștri, în creșterea rezultatelor atletice?

În cadrul federației de atletism există o serie de antrenori responsabili de proba (Claudia Simionescu — sprint, Baruch Elias — triplu salt, Gheorghe Rugină — semmond și fond) care se ocupa și de pregătirea unor atleți din totu republican. Pe de alta parte, există și alți antrenori responsabili de proba, angajați ai atleților clouuri (I. Soter — înaltime, Ion Vintila — lungime, C-tin Spiridon — clocan, Ion Benga — greutate etc.). Situația acestora ni se pare anormală. Ori F.R.A. are angajați antrenori responsabili pentru toate probele și aceștia vor trebui să dirijeze activitatea din întreaga țară în domeniul respectiv, vor trebui să îndrumă și să controleze munca tuturor celorlalți antrenori specialiști; ori să nu mai existe antrenori angajați ai F.R.A., ci ai cluburilor sportive, care să se ocupe direct de selecționarea și de pregătirea atleților respectivi.

Pentru nevoile atletismului nostru, primate în perspectivă, credem că ar fi bine ca în cadrul F.R.A. să lucreze toți antrenorii responsabili de probă. După părerea noastră, acești antrenori ar trebui să nu se mai ocupe în mod direct de pregătirea cutărui sau cutărui sportiv ci să-și asume un rol de concepție. Fiecare dintre aceștia trebuie să elaboreze, în raport cu obiectivele care stau în fața atletismului nostru, o „politică” a probei respective. Ținînd seama de dinamica dezvoltării unei probe, de obiectivele stabilite, acești antrenori trebuie să colinde țara, să urmărească în mod concret telul în care ceilalți antrenori

aplică linia metodică generală, să-i ajute din punct de vedere tehnic prin selecționarea unei culegeri de metode și mijloace specifice, prin informarea lor imediată cu toate noutățile care intervin, într-un moment sau altul, pe plan mondial.

★

Un amănunt care oglindește în bună măsură stilul de muncă al activului federației îl oferă felul în care au fost „pregătite” unele concursuri cu caracter republican. Întrecerile din acest an, pe teren acoperit, ca și cele de primăvară, n-au fost pregătite din timp din toate punctele de vedere. Regulamentele acestor întreceri au fost trimise în țară cu foarte mare întârziere, ca de altfel și listele invitațiilor pentru concursuri. Cel mai recent exemplu ni-l oferă concursul republican al copiilor. Cu 6 zile înaintea desfășurării acestei competiții nu erau stabilite exact criteriile de participare. Regulamentul întrecerilor a fost modificat încă acum câteva zile, după desfășurarea etapei regionale.

Un lucru mic, dar cu efecte mari!

În calendarul competițiilor centrale ale anului 1967 a fost prevăzut ca întrecerile finale ale campionatelor republicane de juniori să se desfășoare la Piatra Neamț (juniorii mici, 29—30 iulie) și la Bacău (juniorii mari, 5—6 august). Federația de atletism a hotărît să schimbe însă localitățile care vor găzdui aceste importante întreceri, și a ales, se pare, Clujul, dar pînă la ora aceasta nu a comunicat nimănui din țară intenția sa!

★

Din activul salariat al F.R.A. fac parte: Victor Firea — secretar general, Florian Laslău și Alex. Florescu — secretari generali adjuncți, Gheorghe Zimbreșteanu — antrenor federal, Lixandru Pandele — antrenor federal pentru juniori și tineret. Este, după cea de fotbal, federația cea mai bine încadrată cu tehnicieni. Și totuși treaba nu merge așa cum ar trebui. Tov. Victor Firea nu asigură muncii o îndrumare eficientă pe baza unui plan

de muncă concret, a cărui realizare s-o urmărească cu toată stăruința. Deși a fost criticat în repetate rînduri, tov. Firea continuă să-și irosească forțele în rezolvarea a tot felul de probleme mărunte; la singur unele hotăriri (de includere sau scoatere din lot a unor sportivi etc.) de care se decide, pur și simplu, după aceea; muncește mult, e drept, dar dezorganizat. În plus, tov. V. Firea este repezit în relațiile cu antrenorii și sportivii și aceasta duce la o serie de animozități care se răsfrîng asupra muncii.

Tov. Fl. Laslău se ocupă de toate problemele interne ale federației (calendar competițional, materiale, echipamente, dotările secțiilor, tot felul de convenții, organizarea competițiilor și a taberelor etc.). Ba mai mult, la fiecare concurs organizat în țară, tov. Laslău este cel care se ocupă în mod direct de amenajarea stadionului (vezi Galați, Cluj, Timișoara, Poiana Brașov etc.), făcînd, pur și simplu, treburile comisiei regionale respective. Este și normal ca în fața atîtor și atîtor probleme, un om — cit ar fi de capabil — să fie depășit, la un moment dat, și să scape multe dintre ele. Cu alte cuvinte, o serie de lipsuri din munca F.R.A. îi aparțin în mod direct. Rezolvarea acestei situații o vedem într-o mai bună planificare a muncii și, în primul rînd, în împărțirea sarcinilor între tov. Laslău și Al. Florescu și chiar V. Firea.

★

Multe din aceste aspecte negative din munca federației de atletism ar fi putut fi îndreptate, dacă secția de sporturi individuale din Consiliul General al UCFS, ar fi analizat cum mai mult spirit critic situația existentă și mai ales dacă ar fi luat măsurile care se impuneau.

★ ★ ★

În ultimii ani se vorbește foarte mult despre importanța atletismului. Numai că de la vorbe la fapte este o cale extrem de lungă. În regiuni, la nivelul Consiliilor UCFS, se discută despre atletism dar nu se face mai nimic. Există în fiecare regiune un vicepreședinte care „răspunde” de sporturile individuale și în primul rînd de atletism, există metodiști care au sarcina „controlului și îndrumării” secțiilor de atletism, există comisii regionale de specialitate. Și ce se face? Aproape nimic din cîte ar fi de făcut! Din această cauză bazele sportive pentru atletism se degradează în multe orașe, stadioanele nu sînt utilizate pentru antrenamente și concursuri, accesul sportivilor (chiar și al celor nominalizați pentru lotul republican) nu este permis pentru antrenamente pe aceste baze (vezi Craiova, Cluj, Iași, Constanța etc. etc.) Este evident că preocuparea acestor tovarăși nu este în concordanță cu sarcinile trasate atletismului prin documentele de partid. Dar pînă acum nu știm să fi fost sancționați cei care n-au înțeles să-și facă datoria...

Se impun măsuri urgente pentru a scoate din impas atletismul nostru, pentru a-l ridica la înălțimea sarcinilor.

ROMEO VILARA

Sînteți mulțumiți de activitatea sportivă de masă din asociațiile dumneavoastră?

La Uzina de mașini electrice din Capitală lucrează aproape 3000 de salariați. La Fabrica de confecții și tricotaje — 14000, dintre care 10000 de femei. Întreprenderile respective sînt foarte aproape una de alta. Iată de ce am considerat că e bine ca o discuție despre activitatea sportivă de aici să o facem... față în față. În consecință, i-am rugat pe președinții asociațiilor Electra și Confecția să ne răspundă la cîteva întrebări privind activitatea sportivă de masă, ținînd seamă că ne aflăm în plin sezon competițional de vară, cînd condițiile de practicare a sportului sînt mai mari.

Rep.: Sînteți mulțumiți de activitatea sportivă de masă din întreprinderea dv.?

Gh. Bucur, economist principal, președintele asociației sportive Electra: În principiu, da.

Teodor Conțu, președintele asociației Confecția, activist salariat: Și da, și nu.

Rep.: Puteți să explicați aceste afirmații, să le susțineți?

Gh. Bucur: În această perioadă în toate cele 16 grupe sportive din uzină se desfășoară întrecerile Spartachiadei de vară

e slab. Singura satisfacție este aceea că din competițiile de masă pe care le-am organizat am recrutat tineri ce fac parte azi din echipele de volei (băieți și fete), handbal (4 formații feminine), orientare turistică și șah, participante în competiții oficiale.

Rep.: De la șah, fotbal și volei să trecem la turism.

Cum este privită această activitate în asociațiile dv.?

Gh. Bucur: Cu mult interes. T. Conțu: La fel.

Rep.: Mai pe larg se poate?

Din partea asociației Electra ne răspunde tov. A. Țeculescu, membru al Comitetului U.T.C., responsabil cu turismul: În fiecare lună organizăm 2—3 acțiuni în cele mai frumoase locuri din țară. Ultima a avut loc la 18 iunie. Obiectiv: Ostrovol.

T. Conțu: În 5 luni (n.n. de la 1 ianuarie și pînă la 18 iunie a.c.) am organizat 26 de excursii la care au luat parte peste 2100 de salariați, unii dintre ei și cu membrii familiilor lor. Cu acest prilej am poposit în Bucegi, la Bușteni și Sinaia, Cota 1400, la Gîrbova și Poiana Brașov, la Poiana Izvoarelor, Piatra Arsă. Pe cărări de munte sau în poiene, într-un splendid peisaj, oame-

Discuție cu președinții asociațiilor sportive Electra și Confecția din Capitală

la care au fost atrași peste 600 de salariați. Concursurile se desfășoară după o planificare riguroasă, în mod organizat și oarecum continuu. Avem la dispoziție o frumoasă bază sportivă, situată în Giulești. E cam departe, dar alte posibilități nu sînt. Cu sprijinul conducerii (director: ing. M. Gheorghiu, director adjuncți: I. Ștefănescu și ing. șef C. Biră) și al iubitorilor sportului am pus-o la punct și astfel pe terenurile de fotbal, volei, baschet și handbal meciurile se organizează în condiții dintre cele mai bune. Un singur necaz: lipsa vestiarelor. Ele n-au putut fi amenajate deși ni s-a promis ajutor din partea Clubului sportiv al raionului 16 Februarie și Consiliului orașenesc UCFS.

T. Conțu: Am răspuns mai înainte: și da, și nu. De ce? Pentru că activitatea sportivă de masă de la noi poate fi mai bună. În prezent, de pildă, se desfășoară Spartachiada de vară. Am popularizat din vreme întrecerile în toate sectoarele de muncă. Au avut loc meciuri de fotbal (în care au fost reprezentate toate sectoarele de lucru), de volei, de handbal, concursuri de haltere și șah. Apoi, vom relua campionatul asociației. Am spus că nu sînt, totuși, mulțumit pentru că numărul celor ce practică sportul în fabrica noastră este încă mic față de totalul salariaților. Aceasta se explică în bună parte și prin lipsa bazei materiale. Dacă tovarășii de la Electra au o bază sportivă în Giulești, noi, în alara unui teren de volei, nu avem nimic. Deci un teren de volei pentru 14000 de salariați! Ce putem face? Închiriem terenul Uzinelor 9 Mai, dar sîntem totuși... chiriași. Închiriem terenuri (la stadionul Tineretului) și sala Floreasca pentru echipele de performanță (volei și handbal), poligonul de tir etc. Toate acestea înseamnă 35000 de lei pe an. Iată deci — fără să scuzăm lipsurile din munca noastră — cîteva motive obiective care fac ca activitatea sportivă de masă să nu se desfășoare în mod organizat și sistematic.

Rep.: Totuși, ca să concretizăm, care este proporția dintre salariații care fac sport și ceilalți?

Gh. Bucur: Am spus că la noi au fost atrași 600 de oameni în întrecerile spartachiadei. Deci 20 la sută din numărul total al salariaților, dar care și ei vin de 4—5 ori pe an la stadion.

T. Conțu: Și la noi procentul

1

Discuția s-a încheiat. Se impun cîteva concluzii. Din cele văzute și discutate, din cele spuse de președinții celor două asociații, ca și de alți membri ai consiliilor asociațiilor Electra și Confecția a rezultat că există o oarecare activitate sportivă de masă. Ea nu se desfășoară, însă, pe tot parcursul anului. Numărul celor ce practică sportul este încă departe de cerințe. Participarea la două, trei meciuri de fotbal sau volei, cît durează spartachiada sau campionatul asociației, nu înseamnă totul. Apoi, asociația Electra trebuie ajutată de clubul sportiv al raionului 16 Februarie și Consiliul orașenesc UCFS să amenajeze vestiarele de la baza sportivă, unde să se echipeze cei ce vin la sport, îndeosebi fetele. Cu baza materială existentă, la Confecția nu se pot realiza pașii așteptați înainte mai ales că și terenul „9 Mai” e pe cale să fie desființat din motive obiective.

O notă bună pentru atenția ce o acordă cele două asociații drumeției, mijloc important de cunoaștere a frumuseților patriei, de petrecere în mod recreativ și plăcut a timpului liber. Turismul — activitatea principală a celor două asociații — trebuie continuat, fiindcă se bucură de multă atenție din partea unui număr tot mai mare de tineri și vîrstnici.

CONSTANTIN ALEXE

Astă-seară, vom cunoaște pe cei 11 campioni

(Urmare din pag. 1)

Dumitrescu, Ghiță, Covaci, Chivâr, Monea, Mariușan. Postul campion la semigrea și grea ne-a rărturisit că-i dorește lui Vasile Mariușan, vechiul său adversar, să realizeze ceea ce n-a reușit el: al zecelea titlu de campion al țării! Dorim să-l completăm pe Ciobotaru arătând că el n-a reușit această performanță, tocmai datorită lui... Mariușan, care l-a învins în finala din 1958!

ION BESOIU (actor care, la ora actuală, turnează un film cu subiect de... box): Mihai, Gruescu, Giju, Crudu, Bădoi, Dumitrescu, Majai, Covaci, Chivâr, Monea, Mariușan.

Pentru ancheta noastră ne-am propus să cerem și părerea unora dintre arbitri. Ne-am adresat celor doi oaspeți invitați la aceste campionate. **Dr. EUGENIO GROSSO** (Italia), auzind rugămintea noastră, a stat puțin pe gânduri, apoi ne-a spus: „Ca arbitru nu se prea obişnuiește să faci pronosticuri căci înseamnă că ai un favorit. Totuși, fiind „neutru”, cred că nu voi putea fi acuzat de simpatie pentru unul sau altul dintre pugiliștii dv. Așa că, ținind seama de evoluția lor anterioară, cred că vor ieși învingători următorii: Davidescu, Nicolau, Giju, Stanef, Bădoi, Dumitrescu, Ghiță, Covaci, Chivâr, Trandafir, Alexe.

Celălalt „neutru”, arbitru polonez **WLADISLAW CENT**, ne-a indicat, la rându-i, pe cei 11 favoriți ai săi: Davidescu, Nicolau, Giju, Stanef, Goanță, Dinu, Ghiță, Pițu, Olteanu, Monea, Alexe.

După cum se vede, trei dintre interlocutorii noștri l-au indicat ca favorit la „grea” pe tânărul **Ion Alexe**. Tineretea sa și dorința puternică de afirmare vor putea constitui un avantaj în disputa acestuia cu „vulpoiul” Mariușan? Vom vedea astă-seară!

Deși n-a terminat încă cu emoțiile, totuși antrenorul emerit **CONSTANTIN NOUR** se poate considera mulțumit de evoluția celor mai mulți dintre elevii săi. Dintre cei 22 de finaliști, jumătate sînt pregătiți în secția de box a clubului Dinamo. Ceea ce, să recunoaștem, este o frumoasă performanță!

— **Imi este foarte, foarte greu să vă spun pe cine-l văd campion, ne-a spus maestrul Nour. Aș vrea, desigur, ca toți cei 11 dinamoviști să îmbrace simbătă seara tricourile de campioni. Din păcate, acest lucru nu va fi posibil, deoarece la două categorii (pană și grea) toți cei patru finaliști sînt de la Dinamo București L...**

Incheind aceste rînduri vom aminti că trofeele învingătorilor vor fi înmîinate de cîțiva dintre vechii

Arbitrul italian Grosso

Văzut de Neagu Rădulescu

pugiliști români pe care, cu ani în urmă, i-am aplaudat călduros: Mircea Dobrescu, Gheorghe Fiat, Lucian Popescu, Gheorghe Popescu (Ploiești), Eustațiu Mărgărit, Ion Popa, Nicolae Linca, Gheorghe Negrea, Dumitru Ciobotaru ș.a.

Așadar, pe astă-seară, la ora 19, pe stadionul Republicii!

În curînd, la București, România-Franța (tineret)

Principalul eveniment voleibolistic internațional al lunilor iulie și august îl constituie desigur cele două competiții (masculină și feminină) deschise echipelor naționale de tineret continentale, turneele „speranțelor olimpice”, care anul acesta înlocuiesc întrecerile din ediția a II-a, amintită, a „europenelor” de juniori.

România va fi bineînțeles reprezentată la ambele turnee. Cel masculin, pe care l va organiza federația R.D. Germane, se va desfășura între 9 și 18 iulie, la Berlin sau la Leipzig, în vreme ce turneul feminin va avea loc în Bulgaria, la Sofia, de la 30 iulie la 7 august.

În vederea confruntării cu speranțele olimpice din celelalte țări, reprezentativele noastre de tineret vor susține în prima jumătate a lunii care vine câteva întîlniri de verificare, și anume: selecționata masculină va lupta în două meciuri, la București, în zilele de 5-7 iulie, cu echipa Franței, iar cea feminină va juca, între 10 și 16 iulie, la Pădubice, două-trei partide în compania reprezentativei corespunzătoare a Cehoslovaciei.

Reprogramarea unor competiții școlare

Datele de disputare a unor competiții rezervate elevilor din școlile profesionale s-au modificat, programul finalilor pe sporturi fiind acum următorul: atletism la Cluj, în zilele de 7 și 8 iulie; fotbal la București, între 5 și 16 iulie; volei la București între 8 și 11 iulie și handbal la Brașov între 5 și 9 iulie.

MECIUL ROMÂNIA-ITALIA MÎINE...

(Urmare din pag. 1)

întreaga gamă a cunoștințelor lor, să încerce să obțină victoria.

Recunoscînd calitățile oaspeților noștri, scriem rîndurile acestea, în principal pentru fotbalistii noștri, cerîndu-le să opună italienilor o tactică de anihilare, mai mult am spune, de răsturnare a valorilor. Am dori ca echipa noastră să intre pe gazon plină de voința de a desfășura un fotbal frumos, însușit de un spirit de luptă sportiv, hotărît să încerce și să realizeze ceea ce nu a reușit cealaltă garnitură la Neapole. Fotbaliștii noștri trebuie să înlăture din primul minut de joc „bariera emotivității” care, de multe ori, ne-a împiedicat să ne impunem. Greul jocului se cere dus de fiecare echipier în parte și de toți la un loc, din prima pînă în ultima secundă a partidei. De felul cum jucătorii din atac vor ști să păstreze balonul și să fructifice ocaziile depinde în mare măsură și jocul apărării. De

vigoarea și calmul fundașilor, de jocul inimos al mijlocașilor depind elanul și randamentul înaintării. De energia și încrederea în propriile forțe, a tuturor, depinde rezultatul final. Cei 11 purtători ai tricourilor reprezentative au datoria să atenuze mîine amintirea înfrîngerii din jocul cu Elveția.

Sîntem convinși că fotbalistii noștri se vor dărui și vor căuta să răsplătească printr-un joc frumos speranțele pe care sutele de mii de iubitori ai fotbalului din țara noastră și le pun în ei.

Meciul de mîine să însemne de fapt punctul de p'ecare al unei munci intense de ridicare calitativă a fotbalului din țara noastră. Eforturile asidue ale antrenorilor și jucătorilor, măsurile care se vor lua, în sfîrșit, să ne dea certitudinea că nu peste multă vreme fotbalul românesc se va ridica pe un loc fruntaș în Europa.

Așadar, pe mîine...

ÎNDEMNURI, GÎNDURI, SPERANȚE

NICOLAE IANULESCU, muncitor, Fabrica de sticlă Ploiești: Desigur, noi cei din provincie vom urmări meciul cu reprezentativa Italiei pe micul ecran. Vom fi totuși alături de echipa noastră. Aștept jocul cu deosebită emoție. Doresc, și-rea, o victorie a fotbalistilor noștri, dar mai mult decît atât, un joc pe măsura așteptărilor. În condițiile actuale, cînd nimeni nu poate uita cele trecute cu o lună în urmă, cerem tuturor celor ce vor îmbrăca tricoul reprezentativei o dăruire totală, dragoste față de culorile țării și o dorință fierbîntă de a se comporta cît mai bine.

GRIGORE VASILIU-BIRLIC, artist al poporului: Așa cum fac cu regularitate, de ani și ani de zile, joi mi-am completat buletinul „Pronosport”. Și, fără ezitare, în dreptul meciului România-Italia am scris „1”. Pe toate variantele.

Un calcul? Nu! Mai degrabă o dorință, a mea și a tuturor celor mai tineri sau mai vîrstnici, care găsesc în evenimentul sportiv un element pasionant, de a-și însenina privirile, de a pune o bucatică de zahăr în cupa amară din care am băut acum cîteva săptămîni.

Nu este ușor să învingi echipa Italiei. De aceea, nici nu-i putem lăsa pe băieții noștri singuri. Glasul meu se va uni cu celelalte zeci de mii pentru a încuraja echipa, pentru a-i da puteri să lupte, să realizeze un rezultat cît mai bun.

Sînt sigur că voi cîștiga la „Pronosport”. Deci...

DUMITRU NICULESCU, șeful serviciului financiar de la Trustul de foraj București: Bucuria pe care mi-a adus-o echipa favorită — Rapid — doresc să fie completată de comportarea bună a naționalei noastre în dificila partidă de duminică. Aștept ca proaspeții campioni, Răducanu, Lupescu, I Ionescu și Dumitriu, să nu-și precupețească eforturile și împreună cu colegii lor să

ne ofere un joc care să ne dea speranțe pentru viitor. Cum calificarea nu mai constituie... un obiectiv, cred că rezultatul nu-i va obseda și jucătorii noștri își vor dovedi talentul. Mă gîndesc în primul rînd la Dumitriu, la Nunweiler VI și la debutantul Năstănilă, exemplu pentru dăruirea sa în joc.

GH. CĂLIN, mecanic de întreținere la fabrica „Dorobanțul”-Ploiești: De peste 20 de ani urmăresc activitatea fotbalistică, fiindcă am iubit și iubesc acest sport. Am avut și satisfacții și necazuri, dar înfrîngerea de la Zürich, desigur, n-o pot uita așa de ușor. Iată de ce, cerem jucătorilor care vor alcătui echipa noastră să depună toate eforturile pentru a mai șterge puțin pata din meciul cu Elveția. O victorie asupra Italiei este, fără îndoială, un succes de prestigiu, deși rezultatul nu ne mai poate îmbunătăți situația în grupă (mă gîndesc la locul 1). De aceea, cea mai mare victorie va fi un joc bun, semn că se poate păși pe un drum nou.

VASILE ALBU, redactor la ziarul „Drumul socialismului” Deva: Ce aștept de la meciul cu Italia? Ca fiecare iubitor al acestui sport, în primul rînd un joc frumos, cu accent pe ofensivă (dar în care să nu fie neglijată apărarea, fiindcă, mult mai bine ca alții, italienii știu să contraatace), cu acțiuni bine gîndite care să ne dovedească că jucătorii cunosc totuși o lecție dinainte stabilită. În dauna artificierilor ușoare, așteptăm suturile pe poartă, concretizarea acțiunilor inițiate de înaintași. Jucînd astfel, nu se poate să nu obținem și victoria. Ar fi o victorie (fără să uităm de lacunele din fotbalul nostru), de refacere cit de cit a moralului, de o parțială reabilitare. Oricum, înainte de toate, actualii componenți ai naționalei trebuie să dea dovadă în primul rînd de un înalt spirit de luptă pentru a nu ne înșela așteptările.

NATATIE

Noi recorduri la „Tineretului”

● 3 sportivi la concursul de la Steyr (Austria)

Etapele preliminare ale campionatelor republicane de înot continuă să trezească un mare interes în rîndurile celor mai tineri sportivi bucureșteni, dornici de a-și asigura din vreme baremul necesar participării la finale. Poate că și acest lucru constituie o explicație a recordurilor, care par să nu lipsească de pe programul niciunei reuniuni.

Pe lista performențelor, în general, nume cunoscute. **Dana Pop** a corectat din nou recordul țării la 50 m spate, (categ. c), încheind proba cu timpul de 40,7. **Eda Schuller** a reușit, în sfîrșit, să coboare sub 68 de secunde, egalînd (1:07,8) un vechi record de junioare mici al probei de 100 m liber. Un alt reprezentant al Școlii sportive nr. 2, **Vladimir Belea**, a parcurs distanța de 200 m mixt în 2:28,8, rezultat care corectează recordul republican al juniorilor mari.

Din noianul de performanțe ale primei reuniuni se mai desprind și

cele realizate de: **D. Demetriad** 57,6, **D. Gheorghe** 1:01,0, **A. Covaci** 1:14,4. **Al. Codrescu** 1:15,2 și **Carmen Cehanuz** 1:12,9 la 100 m liber, **E. Hempel** 1:22,5, **G. Ionit** (Petrolul Ploiești) 1:24,5 și **Liliana Bulacu** 1:26,5 la 100 m bras.

Seria recordurilor a fost completată în ziua a doua cu o nouă performanță a **Danei Pop** (34,8 la 50 m liber) și un prim record de juniori (mici) la 400 m liber: **D. Gheorghe** 4:46,9. Alte rezultate care merită a fi subliniate: **Anca Gross** 32,8 și **Gh. Lupu** 31,3 la 50 m liber. Întrecerile continuă astăzi și mîine la Ștrandul Tineretului.

★

Astăzi și mîine se desfășoară la Steyr (Austria) un concurs internațional de înot la care țara noastră este reprezentată de **Agneta Șternor**, **V. Costa** și **P. Teodorescu**.

V. Costa — al 7-lea performer al anului

Performanța de 1:10,3 cu care timișoreanul Vasile Costa a obținut cea de a treia victorie consecutivă la tradiționalul concurs de înot dotat cu „Marele premiu al orașului Bratislava” reprezintă la ora actuală al 7-lea rezultat în lista celor mai bune performanțe mondiale în proba de 100 m bras.

1:08,4	Y.O'Brien (Australia)
1:08,6	N. Pankin (U.R.S.S.)
1:08,8	G. Prokopenko (U.R.S.S.)
1:09,5	E. Mihailov (U.R.S.S.)
1:09,8	E. Henninger (R.D.G.)
1:10,2	N. Vaniaghin (U.R.S.S.)
1:10,3	V. COSTA (ROMÂNIA)
1:10,4	M. Faralanov (U.R.S.S.)
1:10,6	V. Makarov (U.R.S.S.)
1:10,8	F. Lenkey (Ungaria)

Azi, inchiderea vinzării la concursul excepțional Pronoexpres

V-AȚI PROCURAT BILETELE SERIA N 7

Azi este ultima zi pentru cumpărarea biletelor la concursul excepțional PRONOEXPRES de mîine, cu autoturisme în număr nelimitat. Se atribuie autoturisme Renault 16, Skoda M.B. 1000, Fiat 850 și Trabant 601 pentru 6 din 9.

Prin tragere la sorți se mai atribuie 10 autoturisme pentru 5 și 4 din 9 și 35 excursii în U.R.S.S. pentru 4 din 9. Se efectuează 10 extrageri a câte 9 numere din 49.

Amintim că la acest concurs se poate participa cu bilete seria N de 30 lei, seria M de 18 lei, seria B de 9 lei și seria A de 3 lei.

Rețineți! Biletele seria N de 30 lei vă asigură participarea la toate cele 10 extrageri.

TRAGEREA CONCURSULUI EXCEPȚIONAL PRONOEXPRES VA AVEA LOC MÎINE LA ORA 16,00 LA BUCUREȘTI ÎN SALA DIN STR. DOAMNEI NR. 2.

MECIUL ROMÂNIA — ITALIA, CAP DE AȘIS LA PRONOSPORT

Programul concursului PRONOEXPRES de mîine cuprinde meciul internațional de fotbal România — Italia și 12 meciuri din „Cupa de vară”. Concursul prezintă o deosebită

interes deoarece meciurile V Metalul Buzău — Polana Cimpina și XI Flacăra roșie București — Metalurgistul Buc. nu se dispută și toate variantele primesc pronostic exact la aceste meciuri.

La acest concurs, în afara premiilor în bani, la premiul excepțional de 75.000 lei se atribuie un autoturism Renault 16.

LOTO DIN 23 Iunie 1967

12 76 40 11 72 70 69 58 21 35 28 27

FOND DE PREMII: 979 008 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 30 iunie 1967, la București.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 24

DIN 18 Iunie 1967

Premiul excepțional: 1 variantă a 75 000 lei (1 autoturism Renault 16 și 3.500 lei).

Categoria I: 24,50 variante a 4.426 lei; categoria a II-a: 483 a 106 lei; categoria a III-a: 3 977 a 20 lei. Premiul excepțional a fost obținut de către participantul CEPODEANU VASILE din Cluj.

Rubrică redactată de Administrația de Stat Loto-Pronosport.

UNDE MERGEM?

SIMBATA

● **BOX**: stadionul Republicii, de la ora 19: finalele campionatelor republicane.

● **INOT**: ștrandul Tineretului, de la ora 17,30: faza orașenească, etapa a II-a, a campionatelor republicane.

● **CĂLĂRIE**: baza hipică din cal. Plevnei, de la ora 8 și 16: campionatele republicane de obstacole și dresaj (etapa I).

● **CAIAC-CANOE**: lacul Herăstrău, de la ora 16: „Criteriul speranțelor” (etapa de zonă).

DUMINICA

● **FOTBAL**: stadionul „23 August”, ora 17,30: meciul internațional România — Italia.

● **MOTO**: traseul de la Pantelimon, de la ora 10: concurs internațional de motociclete.

● **POLO**: ștrandul Tineretului, de la ora 11: Rapid — Mureșul Tg. Mureș și I.C.F. — Steaua, în cadrul campionatului republican.

● **INOT**: ștrandul Tineretului, de la ora 9: faza orașenească, etapa a II-a, a campionatelor republicane.

● **CĂLĂRIE**: baza hipică din cal. Plevnei, de la ora 9: campionatele republicane de obstacole și dresaj (etapa I).

● **CAIAC-CANOE**: lacul Herăstrău, de la ora 8,30: „Criteriul speranțelor” (etapa de zonă).

● **RUGBI**: stadionul Steaua — Gnecca, ora 9: Steaua — Agronomia Cluj, ora 10,30: Grivița Roșie — Precizia Săcele; stadionul Gloria, ora 8: Gloria — Farul Constanța.

La

Snagov, 2 componentii l-oaspeții frun aflat în mij km de Capu intr-alta lacu torilor, loc i ționabilii ve după marușe incheiat, și administrat) din țara can. „Cartierul noștri, unde tactica pentr azzurra”, se o reperăm i lui stăruie c lor realizate tonică simpl sajul din ju camerele lar risite, dar... Unde ne împreună cu terul Vasil vreme, ii dintre ei. A mera de ma trenamentul — după cu antrenorul

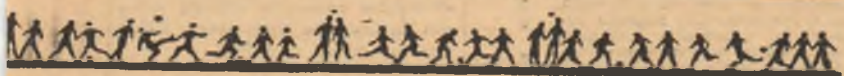

grupe de) alcătuiră zi înainte acum lu zut, alta) Cit ai bat aflate în

C. I
D. festări reprez va ev

CAMPIONATUL EUROPEI FOTBAL

v, in mijlocul fotbaliștilor noștri

...veva zile...
...ativ sint...
...i 40 de...
...pădure...
...ar cano...
...cu selec...
...ze fizic...
...lui abin...
...sul rece...
...otbaliștii

...icolorilor r...
...tegia si...
...squadra...
...pe care...
...ronicaru...
...teriora...
...arhitec...
...i cu pei...
...ndem in...
...bine ae...

...Ti caut...
...otorepor...
...după o...
...o parte...
...la ca...
...iseră an...
...estăsurat...
...m de la...
...u — pe

...arului...
...e ele o...
...ă cu o...
...și care...
...ort — a...
...rezerve...
...ziarele...
...ec... in

Suciu și Mocanu. El căutam pe Lupescu, debutant în echipa națională. Il găsim la ponton, privind bărcile, lacul...

— Privesc la antrenamentul canotorilor, dar gândurile îmi lunecă tot la meciul de duminică. Mă preocupă o multime de probleme. Le întorc, le succese pe toate fețele. Le împartălesc apoi antrenorilor. De pildă, m legătură cu jocul nostru, al fundașilor lor. Italienii sint ai năibii de iuți pe contraatac. De aceea, cred că doi-trei dintre noi va trebui să ne menținem în permanență în apropierea lui Răducanu. Asta ar fi o problemă...

— Frații Nunweiler sint și aici de nedespărțit. Au făcut „cuplu” la cititul cronicii cu Politehnica București și faptul ne servește...

— Co zici, Nelule, de ideea cu Radu retras...

— Cît se poate de bună. Și așa nu s-a găsit o aripă stînga clasică,

— pare să spună Răducanu

Lotul reprezentativ

...e comunică: ca urmare a unor manitorul C. Dan a fost scos din lotul în formația pentru meciul cu Italia

...iur în rolul acesta Radu a exersat și la echipa de club.

— Alțeva...
— Simțim din plin atmosfera de cinste, de sinceritate care domnește în jurul acestei portide. V-as ruga, cîteva rînduri din partea noastră adresate publicului. Avem nevoie de el mai mult ca oricînd.

— Să ne ajute — intervine și Ghergheli, adăugînd grupului nostru — ca la memorabila întîlnire cu Spania. Cînd, după înfrîngerea de la

Se citesc ultimele știri de la Cesare Trentini

LA 2 NOAPTEA, ÎN AȘTEPTAREA FOTBALIȘTILOR ITALIENI...

La început, nu ne-a venit să credem. Și, totuși, dispeceratul aeroportului internațional Băneasa ne comunica un lucru cit se poate de exact: „Avionul special Air France, pe ruta Milano — București, sosește în jurul orei 21”. Era joi, la amiază. Ce mai puteam oferi cititorilor în ziarul de vineri, dacă la ora cînd elegantul „Caravelle” se asternea lin, în lumina reflectoarelor, pe fișa strălucitoare de beton, noi puneam deja la dispoziția fotbaliștilor italieni ziarul gata tipărit?

atunci, cu o aminare de 24 de ore, transcriem aici, pentru amatorii de fotbal, impresiile culese în primele minute petrecute pe pămîntul românesc de Facchetti, Rivera, Pascutti, Bulgarelli și ceilalți.

DUELUL INTER — JUVENTUS LA BUCUREȘTI?

Da! La București! Dar nu pe gazonul lui „23 August”, ci în holul aerogării Băneasa unde, alături de un grup masiv de „vi-nători de autografe români, așteptînd stoici în noapte (aceasta este adevărata pasiune!), se afla un alt grup, la fel de numeros, de „tifosi” italieni. Cum ajunseră aici? Erau tehnicieni sosiți în Capitală cu prilejul expoziției „Italia produce”.

În așteptarea avionului, „tifosi” s-au împărțit în două tabere comentînd cu temperamental specific meridional pasionantul final al campionatului peninsular. În fruntea juveniștilor, Mario Scuderi (milanez sadea!), sustinea cu tărie că elevii lui Heriberto Herrera și-au cucerit dreptul de a purta pe tricou ecusonul tricolor, semnul distinctiv al echipei campioane, prin muncă și modestie. Afirmația lui a stîrnit vehemente proteste ale interșiștilor, conduși de Giovanni Rissi, și el tot milanez, care afirma că victoria lui Juventus s-a realizat în fața unui adversar extenuat.

— Dar, recunoașteți, Inter a murit, totuși, frumos! și-a încheiat pledoaria tehnicianul Giovanni Rissi.

Discuția ar fi continuat, nu ne îndoim, pînă în zori dacă în întineric n-ar fi izbucnit, parcă ireală, imaginea feerică a puzderiei de lumini multicolore, necesare unei aterizări în noapte. Sosea avionul...

PRIMUL OASPE: GIACINTO FACCHETTI

Proaspăt de parcă nu ar fi fost la capătul unei oboseitoare călă-

În fața vilei, linia de atac: Lucescu — Dumitriu II — Ion Ionescu — Nunweiler VI

Madrid, a lipsit foarte puțin să remontăm întreg handicapul. N-am să uit toată viața încurajările întregu-

lui stadion, aflat în clocot din primul minut...

— Spune-mi, Emile, știi care-i omul însărcinat să te „țină”? În apropierea „16”-lui lor italianii se a-pără om la om...
— Nu-mi cunosc încă adversarul direct, dar vă rog să mă credeți, prea puțin mă interesează. Nu pentru că mi-aș desconsidera adversarul. Dimpotrivă. Oricare ar fi însă, eu îmi fac jocul meu...

Către ora prînzului, filele bloc-otesului meu s-au umplut cu impresii și declarații. O parte dintre ele le-ați aflat în rîndurile de mai sus...

G. NICOLAESCU

torii terminate cu cîteva ore înaintea zorilor. Facchetti a coborît primul din avion, însoțit de strigătele de încurajare ale „interșiștilor”. El răspunde cu amabilitate avalanșei de întrebări, printre care mai reușim și noi să strecurăm cîte una. După ce își dă seama că nu sintem... milanezi, Giacinto își abandonează „tifosi” și este la dispoziția noastră.

— Ce cred despre meciul România — Italia? Greu de spus. Români vin după un esec care și pe noi ne-a surprins prin proporțiile scorului. De aceea, am convingerea că duminică formația României va lupta din răsputeri ca să ștergă impresia lăsată la Zürich. Și nu e de loc ușor să joci împotriva unui asemenea adversar. În plus, nimeni nu poate aprecia în mod serios fotbalul românesc prin prisma acestui rezultat. Deci, cu atît mai greu pentru noi...

— Un pronostic?

— Nici nu e de așteptat să scap de o asemenea întrebare! Eu atît pot să vă spun, că am fi mulțumiți să învingem. Măcar cu 1—0...

Alături de masivul și blondul „fundaș — corsar”, un tînăr firav, cu o privire ghidusă, care ni-l aminteste pe Dumitriu II, răsfoiește un prospect turistic: Mamaia. Greu să bănuiești sub această înfățișare „angelică” pe

Gianni Rivera, teroarea apărărilor, toredorului care... execută cu măiestrie portarii cei mai abili. Discuția se înfiripă repede. La fel de modest și de amabil ca Facchetti, Rivera se lasă de această dată... executat de noi.

— Fotbalul românesc? Am auzit lucruri foarte frumoase, dar păreri certe nu vă pot spune deoarece nu am jucat pînă acum niciodată împotriva unei echipe românești. Meciul de la Neapole, de astă-toamnă, l-am văzut la televizor și am rămas cu o bună impresie. Mai este însă și rezultatul de la Zürich pe care, ca fotbalist, mi-l explic foarte greu. Așa că, sincer, nu știu ce să vă spun. Cred totuși că meciul de duminică va fi deschis oricărui rezultat. Ar mai fi frumos fotbalul dacă după acel 1—7 echipa României n-ar învinge, să zicem, echipa Italiei?

DECANUL DE VIRSTA AL DELEGATIEI ITALIENE

Trebuie să recunoașteți că dacă un om, în vîrstă de 81 de ani, se aventurează să facă o călătorie, care începe cu un voiaj alît de obositor, numai pentru un meci de fotbal, el trebuie trecut în categoria temerarilor sau a celor mai fideli iubitori ai jocului cu balonul rotund. Și, Vittorio Pozzo este și una și alta. Neobosit, mereu tînăr, purtat de pasiunea lui

pentru „calcio” pe toate meridianele globului, Vittorio Pozzo ne vorbește încă emoționat de marile momente ale fotbalului mondial. El trece cu o ușurință uimitoare de la victoria din 1934 a celebrei „squadra azzurra”: Combi — Monzeglio, Allemandi — Ferrarini IV, Monti, Bertolini — Cuaita, Meazza, Schiavio, Ferrari, Orsi („cum aș putea să-i uit?”), la turneul olimpic de la Tokio (1964) și apoi ne vorbește despre ultima sa vizită în România, în 1939!

Pentru cititorii mai tineri, notăm că Vittorio Pozzo a fost selecționerul unic al echipei italiene, cînd aceasta a cucerit două campionate mondiale (1934 și 1938).

VALCAREGGI, SELECȚIONERUL LUCID

L-am lăsat la urmă pe antrenorul de azi al azzurriilor pentru ca, eliberat de preocupările administrative, să-l putem răpi pentru cîteva minute.

— Aveți vreo problemă în alcătuirea echipei?

— Acum, după ce am ajuns la București, ne răspunde Valcareggi, ce a fost mai greu a trecut! Vă închipuiți că nu a fost ușor să aleg 18 fotbaliști în formă într-un final de sezon alît de obositor pentru noi. Acum, nu mi-a mai rămas de rezolvat decît ce locuri vor ocupa în formație Bulgarelli și Pascutti...

— Cum vedeți meciul de duminică?

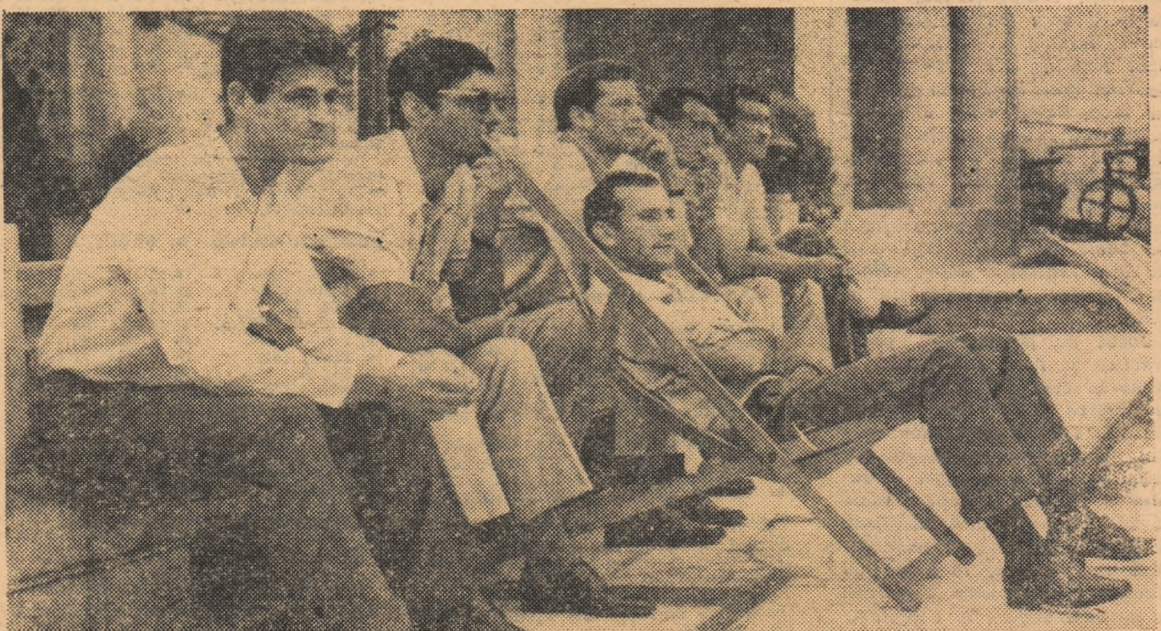
— Este dificil pentru noi, în poftida tuturor aparențelor. Am fost la 24 mai la Zürich și am văzut meciul echipei dv cu Elveția. Ați avut o zi neagră. Eu nu mă iau după rezultat. Și, de aceea, mi-am luat toate măsurile de precauție.

— Ce lot ați deplasat la București?

— 18 jucători: portarii — Albertosi și Anzolini; fundașii — Gori, Facchetti, Landini; mijlocășii — Picchi, Guarneri, Castano, Barcellino, Bertini; atacanții — Lodetti, Rivera, Pascutti, Menichelli, Juliano, Bulgarelli, De Sisti și Zigoni.

O dată cu pronunțarea ultimului nume, Valcareggi a aruncat o privire în autocar. Poate uitase pe cineva. Dar, nu. Nu uitase. Și cum elegantul „Setra” era plin, antrenorul italian ne-a spus zîmbind „a rivederci!” și a plecat...

CĂLIN ANTONESCU MIRCEA TUDORAN

Relaxare! Jucătorii italieni Rivera, Bulgarelli, Lodetti, Facchetti, Bertini și Albertosi, pe terasa hotelului Lido din București

Foto: A. Neagu

...„Orice călătorie afară de cea pe jos este, după mine, o călătorie pe picioare străine: a avea la îndemână cupeaua unui tren, roatele unei trăsurii sau piciorul unui cal, înseamnă a merge șezând și a vedea numai ce ți se dă, nu însă și tot ce ai voi...”

Calistrat Hoagaș
(Introducere la ciclul „Amintiri dintr-o călătorie”)

Drumetind prin Apuseni

Privit de sus, Apusenii par o cetate în care poți intra numai prin anume porți. De cele mai multe ori trebuie însă să urci zidul împrejmuit al acestui cetăți mai înainte de a coborî în mijlocul ei. Doar dacă vii dinspre Turda nu ești nevoit să escaladezi zidul munților: Aneșul a avut grijă să-l ferestruiască dându-ți posibilitatea să pătrunzi pînă în inima „Țării de piatră”, la Cîmpeni.

Frumoși prin peisajele

lor inegalabile, prin monumentele naturii care le-au creat zălma, prin portul și folclorul înalțat al motilor Apusenii atrag totodată prin vestigiile lor istorice: multe și glorioase file din istoria poporului nostru s-au scris aici, în mijlocul munților sau la poalele lor: la Alba Iulia, pe Cîmpia Turzii, la Deva sau la Huedin, unde ostile lui Avram Iancu au înfrînt dușmanii.

Pentru drumetii important este să ajungă la Cîmpeni, de unde drumurile, ca niște raze ale unui cerc, conduc spre obiective turistice adăpostite de Apuseni.

Alegînd Valea Arieșului drept poartă de intrare, turistul străbate drumul fle cu pitorescul trenuț cunoscut sub numele de „Mocănița”, fie cu autobuzul. Încă de la început, i se oferă posibilitatea vizitării unui impresionant monument al naturii, renumitele Chei ale Turzii, la care se poate ajunge din comuna Mihal Viteazu.

Curînd, drumul ce însoteste Arieșul se aprofundează în defileul de la Buru, de unde se poate urca spre Muntele Mare, spre Băisoara și muntele Fîl. Drumul continuă să urce domol, paralel cu calea ferată pe care Mocănița merge gîfîind cu viteză locomotivei lui Stephenson de acum un secol. După Ocolis — de unde se poate vizita renumita pesteră Huda lui Păpară — șoseaua se îndreaptă spre Baia de Arieș importantă așezare minieră, tratată de „muniți” de sticlă care se ogîndesc în apa Arieșului, aștinîd lupta minerilor cu stîncă pentru a-l smulge grăuntele de aur. La Lupșa se poate vizita muzeul etnografic sătesc, cunoscut și peste granițele țării datorită numeroaselor exponate care vorbesc despre viața, obiceiurile și tradițiile milenare ale motilor.

Ajuns în Cîmpeni călătorul poate face excursii în primul rînd pornind spre Abrud. Din șoseaua ce conduce spre acest al doilea centru important al „Țării de piatră”, se vizitează Roșia Montană unde încă de pe vremea romanilor muntii erau prefăcuți în pulbere de către selavi pentru a le smulge prețioasa comoară: aurul. De la Abrud, pe șoseaua spre Ajud, se vizitează Detunata, acest splendid monument al naturii, unde în 1848 Avram Iancu obișnuia să țină adunările cu căpeteniile motilor. Tot din Abrud în câteva ore se ajunge la muntele Vulcan, un obiectiv turistic deosebit de frumos. De la poalele acestuia, vizitatorul poate cuprinde cu privirea splendida panoramă ce se deschide spre depresiunea Brad, pe valea Crișului Alb.

Pornind din Cîmpeni spre izvoarele Arieșului, se vizitează satul lui Avram Iancu (din șoseaua principală spre stînga) iar de aici se ajunge la Muntele Găina, renumit pentru sărbătoarea folclorică „Țîrgul de fete”, ce are loc în fiecare an în jurul datei de 20 iulie. Continuîndu-se drumul spre izvoarele Arieșului, se ajunge la Albac (satul în care s-a născut Horia), apoi la Gîrda de Jos de unde la capătul a trei ore de mers se vizitează ghetarul de la Scărisoara. După o odihnă binemeritată la cabana cu același nume, se ajunge în câteva ore la vestitele cetăți ale Ponorului — drumetie printr-un peisaj unic, incantător, iar de aici se iese fie la Stîna de Vale, fie la Beius.

Reconfortantă și instructivă în același timp, o drumetie în Apuseni oferă oricărui turist — mai antrenat sau mai puțin antrenat în excursii — satisfacții de ordin artistic cărora li se adaugă mîndria de a fi vizitat vestigiile despre care vorbesc nenumărate pagini ale istoriei poporului nostru.

SEVER NORAN

Părerea lor despre turism

Un pescar: Turismul e un sport admirabil, dacă după o jumătate de oră de mers îți dai posibilitatea să stai o zi întreagă pe malul unei bălți.

Un medic: Turismul este ajutorul sau, dacă vrei, concurențul meu principal, deoarece îmi... fură bolnavii.

Un șofer: „Turismul”? E un lucru grozav de util. Depinde de kilometri rulați și de... marcă!

Un alpinist: Turismul? Pentru mine este un fel de drumetie pe... verticală.

Un maratonist: Este un fel de maraton filmat cu incetinitorul.

Din... rucsacul cu scrisori

N. Pop — Sibiu. Dacă există vulcani activi în România? Desigur! Vulcanii noroșii de la Berca, Piclele Mari și Piclele Mici — în zona petroliferă de la nord de Buzău

apropiere de cătunul Casa de Piatră, Festeră, situată la circa 1200 m înălțime, are sala de la intrare — cu 7 m sub nivelul pragului — pavată cu un strat de gheață care nu se topește niciodată.

N. Ițu — București. „Drumetia” pe... calea ferată a început în 1758, cînd s-a construit prima cale ferată cu vagonete trase de cai, în Anglia. Pe atunci nu se eliberau însă bilete în... circuit, cu reducere; ca acum.

C. Gherman — A. Iulia. Prima hartă pentru... tu-

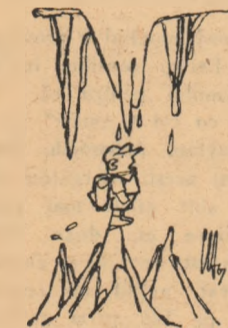

— care aruncă continuu, la o înălțime de cîteva zeci de... centimetri, noroiul ca pe o adevărată lavă vulcanică. Asemenea „vulcani”, acționați de gazele din zăcămintele de petrol care antrenează apa freatică, sînt singurii vulcani inofensivi. Ei trădează totodată prezența zăcămintelor de petrol. Uneori, craterelor lor sînt albe, datorită sării aduse din adîncuri de noroiul expulzat.

Lazăr Valeriu — Făgăraș. Articolul dv. despre Poiana narciselor a sosit cu întîrziere, astfel că așteptăm o nouă... producție a acestei pajști din Poiana Vadului.

C. Bora — Craiova. Ziarul nostru nefîind o publicație cu profil turistic, publică rar articole de turism, abordînd în asemenea situații subiecte mai largi (un itinerar turistic, descrierea unei regiuni etc.). Prezentarea unui singur obiectiv turistic („Tismana”, „Podul de la Ponoare”) ar ocupa prea mult spațiu pentru ceea ce ne propunem noi: dezvoltarea turismului — forma drumetiei în special — pentru cunoașterea frumuseților patriei.

I. Alexandru — Iași. Cîte peștere-ghetar avem în țară? Pînă nu de mult,

se cunoștea îndeosebi ghetarul fosil de la Scărisoara, lîngă Gîrda de sus, pe valea Arieșului. În Apuseni mai există însă și ghetarul de la Virtap, în

Micro-dicționar

CABANĂ
Nu poartă numele sonor de „Lido” sau „Ambasador”. Și totuși — spune o mulțime — E un hotel la... înălțime.

RUCSAC
Sus pe munte, partener, E un fel de șifonier, însă, lucru cam bizar, N-are uși. Are fermoar.

IARBĂ VERDE
In excursii, cum se știe, Se transformă foarte ușor: Înfi e sufrageria, Iar pe urmă dormitor.

V. D. POPA

riști a fost tipărită în țara noastră la 1542, la Brașov, de către I. Honterus.

OASPEȚII AU CUVÎNTUL:

Turiștii străini despre frumusețile patriei noastre

Zilele acestea țara noastră a fost vizitată de un grup de ziaristi și reprezentanți ai unor cluburi automobiliste din Austria, Belgia, Danemarca, Franța, Marea Britanie, Republica Federală a Germaniei, Italia, R.S.F. Iugoslavia și Olanda care, la invitația Automobil-Clubului Român, au întreprins o călătorie de studii în București, pe litoralul Mării Negre, în nordul Moldovei, pe Valea Olteului, la Sibiu, Brașov și pe Valea Prahovei.

Iată cîteva din impresiile acestor oaspeți: „În nici o altă țară din cîte am vizitat nu am întîlnit o atît de caldă ospitalitate. Turiștii francezi, care vor veni în România într-un număr tot mai mare, vor fi îndeosebi impresionati de baza materială pe care turismul o are în țara dv. ca și de frumusețea peisajelor și, mai ales, a tradițiilor și obiceiurilor păstrate și cultivate cu grijă. În ce privește turismul automobilistic, am putut constata că România dispune de o bună rețea de șosele modernizate, oferind automobilștilor cele mai bune condiții”.

GUY BRUNET delegat al Touring-Clubului Francez

„M-a impresionat folclorul românesc, care se

păstrează nealterat, cu toate că țara dv. cunoaște o dezvoltare modernă atît de impetuoasă. Sînt fericit că am putut cunoaște o țară atît de frumoasă și interesantă, cu oameni atît de primitori și prietenoși”.

A. KEMPING ziarist olandez

„Trebuie să mărturisesc că necunoscînd prea multe despre România, am avut plăcuta surpriză de a „descoperi” o țară încîntătoare. Orașele și satele, monumentele de artă, folclorul, ospitalitatea locuitorilor, tot ce am văzut mă face să cred că România are o extraordinară perspectivă pe plan turistic european”.

BERNHARD LINDER ziarist danez

„România este, neîndoelnic, o țară ideală pentru turism”.

HERMAN REST de la revista „Gute Fahrt” (R.F.G.)

„E greu să alegi din multele frumuseți turistice ale României. În mod deosebit m-au impresionat Carpații și văile care îi străpung. Dacă n-ar exista aici

decît „Muzeul Satului”, din București și încă ar merita să vii cu automobilul în România!”

HOLGER HIENERWADEL Automobil-Clubul General (R.F.G.)

„Începînd cu peisajul și șoselele și terminînd cu orașele, hotelurile și restaurantele, totul este minunat! O mențiune deosebită pentru Carpații românești și Valea Prahovei. De neuitat, Bucureștiul”.

JAMES WRIGHT Automobil-Clubul Regal Britanic

Spectacolele săptămîinii

În drumetie: „Frumoasă ești, patria mea”.
La camping: „Coliba unchiului Tom”.
Concurs de orientare turistică: „Și acum, încotro?”
Pescuit în aer liber: „Momentul adevărului”

Întoarcerea de la pescuit: „Dragă mincinosule”.

Excursie în Făgăraș: „Printre vulturi”.

Excursie de unul singur: „Relaxează-te, dragă”.

Bune de urmat

● La drum, nu uitați să luați cu dumneavoastră și tranzistorul. Cîntă frumos pășărelele din natură, totuși nu au învățat încă „Silence” sau „Prieten drag”.

● Vi se pare prea greu de dus în spate rucsacul? Trimiteți-l la cabana dorită, prin colet postal.

● Nu uitați: Ozon e la munte. Dumitriu e la... Rapid.

● Singurul autoturism indicat pentru drumurile de munte este Fiat 600. Dacă nu intră pe poteca îngustă, îl puneți în rucsac. Aveți însă grijă cum îl duceți, ca să nu-i spargeți parbrizul.

● Înainte de plecarea în drumetie, verificați acasă dacă ați închis bine toate robinetele de apă. Altfel, de la munte ajungeți la mare. La mare cheltuială.

● Astăzi nimeni nu mai crede în semne, cu excepția semnelor indiciatoare de pe potecile de munte.

VICTOR TEODOR

ÎN 4 RÎNDURI

Unuia care vrea să parvină.

Ca turist inveterat
Dînsul o meteahnă are:
Ar „urca” neîncetat
Fără gînd să mai coboare.

S. N.

Concursurile de orientare turistică cunosc, pe zi ce trece, o tot mai mare popularitate.

În foto: popas pentru orientare, prilej de bucurie cînd constai, că nu ai greșit itinerarul impus.

...DISTRATUL
— Hei, Nae, oprește-te, că s-a terminat... muntele!

Desen de Al. Clencin

NOUTĂȚI TURISTICE

● La Sarmizegetusa, în preajma ruinelor așezării romane Ulpia Traiana, care constituie unul din importante obiective turistice ale regiunii Hunedoara, s-a construit o cabană unde vizitatorii acestor mealeaguri vor putea face cunoștință cu preparatele culinare specifice bucătăriei hunedorene.

● Șoseaua Gheorghieni — Bicaz — calea de acces spre Lacul Rosu și pitoreștile sale împrejurimi (Cheile Bicazului, ș. a.) — va fi curînd accesibilă tuturor tipurilor de autovehicule. Lucrările de asfaltare pe porțiunea Gheorghieni — Lacul Rosu sînt pe sfîrșite.

● La Curtișoara (raionul Gorj) se află una dintre cele mai vechi cule din Oltenia. Specialiștii apreciază că ea a fost construită în preajma anului 1780, intrînd elemente de arhitectură veche românească. Recent, s-au terminat lucrările de renovare a construcției, care urmează să găzduiască „Muzeul Gorjului”.

● La 4 km de peștera Dimbovicioara, pe șoseaua Cîmpulung Muscel — Brașov, s-a amenajat recent o cabană cu 25 paturi și cu teren de parcare. În imediata apropiere a cabanei se va amenaja un teren de camping.

● Pe șoseaua ce leagă „Țara Oașului” de cea a Maramureșului, turiștii găsesc un nou punct de popas — hanul popular „Simbra oilor”. Amplasat pe o culme de munte care deschide poartă largă privirii asupra vastului amfiteatru natural ce adăpostește pitoreștile așezări ale „Țării Oașului”, hanul — construit din lemn și piatră cioplită — împreună cu acareturile din vecinătatea sa, prezintă înfățișarea unei autentice gospodării de oiieri. În spatioasa-i sală de restaurant, ornată cu obiecte de artă populară achiziționate de la meșterii oșeni, hanul ser-

vește oaspeților specialități ale bucătăriei oșenești. Hanul dispune și de camere pentru cazarea turiștilor pe timpul nopții. De asemenea, în interiorul său urmează a fi amenajată o expoziție de artă populară oșenească, iar în vecinătate — o stîna.

● Tot pentru turiști, în pădurea Finteuș, situată de-a lungul șoselei Somcuta Mare — Baia Mare, se construiește un complex pitoresc denumit „Stejarul”. Acesta va avea clădiri construite în forma unor uriașe buturugi de copaci, unde vor funcționa un restaurant și un bar.

Ancheta internațională a ziarului nostru **FOTBAL**

Continuăm să publicăm alte răspunsuri la întrebările redacției noastre:

1. În alcătuirea echipei reprezentative optați pentru „schelet de echipă de club” sau preferați jucători cu valoare recunoscută de la multe cluburi?

2. Care sînt calitățile cărora le acordați cea mai mare atenție cînd selecționați un tînr jucător în echipa dv.?

3. Cum se armonizează regularitatea campionatului cu programul internațional al echipei reprezentative? Cîte zile folosiți pentru pregătirea unui meci interțări?

4. Sinteți pentru selecționer unic sau pentru comisie de selecție?

JUST FONTAINE (Franța)

Fostul internațional francez, de 20 de ori selecționat în reprezentativă, golgheter al campionatului mondial din 1958, este o personalitate în arena mondială a sportului cu balonul rotund. Să amintim, totuși, cîteva date legate de cariera sa sportivă. A debutat ca profesionist în 1954 la clubul Nice, trecînd peste doi ani la Reims, numele său fiind legat de succesele acestei echipe. În plină formă, într-un moment de „zenit” al valorii sale ca sportiv, în 1960 Fontaine cade victimă unui accident stupid care-i interzice activitatea de fotbalist. El continuă însă să lucreze în sportul care l-a consacrat, absolvînd o laur examenul de antrenor și apoi fiind ales președinte al sindicatului fotbalistilor profesioniști din Franța. Din ianuarie, Just Fontaine răspunde de pregătirea echipei naționale franceze, succedînd lui Guerin.

1. Pentru mine, care pretuiesc în primul rînd organizarea jocului, criteriul predominant este acela de a găsi selecționabili care practică această organizare în echipele lor de club. Ceea ce este destul de greu, la noi, în Franța. În schimb, pentru țări ca Italia problema devine mult mai simplă.

Firește, este preferabil să lucrezi pe „scheletul” unei echipe de club bune, cînd ea există... Mă gîndesc, desigur, la Reims, care în zilele sale de glorie dădea nașterii oamenilor de bază (n.r. Kopa, Fontaine, Jonquet etc.) În 1966, acest rol a fost jucat la noi de echipa Nantes, păstrînd proporțiile respective. Cînd o asemenea echipă de club lipsește, trebuie să asamblezi individualități cu o inevitabilă diversitate de stiluri, dar — cel puțin în ceea ce privește apărarea — echipierii naționali trebuie să vorbească același limbaj. La înaintare, se mai poate ca valoarea fiecărui jucător să compenseze diferențele de concepție.

2. Calitatea primordialisă este, după părerea mea, tehnica jocului. Nu mă interesează la început pregătirea fizică. Rețin numai tineri care par receptivi la elementele tehnice dificile, la ceea ce numim noi „știința jocului”. La acest capitol pun însă un semn de „atenție”. Niciodată nu-mi formează o părere definitivă despre un fotbalist după unul sau două jocuri. Îl urmăresc într-o serie întreagă de apariții, pentru a-mi fixa diagnosticul. Iată și un motiv pentru care am cerut ca programul reprezentativei noastre de tineret să fie sincronizat cu acela al primei naționale.

TURNUL DE TENIS „QUEEN'S-CLUB”

Sferturile de finală ale turneului internațional de tenis „Queen's-Club”, de la Londra, au programat întîlnirea a doi viitori capi de serie de la Wimbledon. Australienii John Newcombe și Tony Roche. A cîștigat Newcombe cu 12-10, 9-11, 6-4. Celelalte rezultate: Davidson-Barnes 6-2, 3-6, 6-1; Taylor-Okker II-9, 6-3; Cooper-Metreveli 6-3, 7-5. În competiția feminină, jucătoarea franceză Francoise Durr a fost învinsă de tînăra australiană Kerry Melville la scor sever: 6-1, 6-1.

ACTUALITATEA INTERNATIONALA

Trimisul nostru special, CONSTANTIN FIRĂNESCU,
ne transmite de la Viena:

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL SPORTIV ORGANIZAT DE ZIARUL „VOLKSTIMME”

VIENA, 23 (prin telefon). — Simbătă și duminică la Viena are loc festivalul internațional sportiv organizat de ziarul „VOLKSTIMME”, organ al Partidului Comunist din Austria. La această tradițională manifestație sportivă, care în acest an se organizează la box, tenis de masă, ciclism și haltere, participă sportivi din mai multe țări europene. Delegația sportivilor români este formată din Maria Alexandru și Doris Giurgiuță (tenis de masă) și Ștefan Su-

ciu și Constantin Grigore (ciclism). La întrecerile de tenis de masă, programate simbătă, vor participa sportivi din U.R.S.S., R.D.G., Cehoslovacia, România și Austria. Cursa ciclismului se va desfășura tot simbătă, pe un circuit de 96 km. În afară de cei doi cicliști români vor mai lua startul și alți rutieri valoroși din Polonia, Austria și Ungaria. Interesante se anunță și întrecerile la box și haltere.

Imagine de la recentele întreceri ale „Regatei Praga”. În cadrul acestei importante confruntări a specialiștilor de canoac-canoe din 9 țări, echipajul român Vasile Nicoară, Ilar-lambie Ivanov a cîștigat proba de canoac 2 pe 500 m realizînd timpul 1:38,2.

Foto: CTK — Agerpres

FOTBAL PE GLOB

● La Madrid, în meci retur pentru preliminariile turneului olimpic, selecționata Spaniei a învins cu scorul de 5-3 (2-1) echipa Islandei. În primul joc, disputat la Reykjavik, cele două formații terminaseră la egalitate: 2-2.

● Borussia Dortmund a jucat la Santiago de Chile cu formația chiliană Grizzless. Fotbaliștii vest-germani au cîștigat cu 1-0 prin golul marcat de Rupp (min. 23).

● În campionatul U.R.S.S.: Spartak Moscova—Pahtakor Tașkent 1-1.

● La Mantova: F. G. Santos—Mantova 2-1 (2-1).

PE SCURT

În prima zi a turneului internațional de baschet feminin de la Caserta (Italia) s-au înregistrat următoarele rezultate: Slovan Bratislava — Rapid București 56-50 (22-21); Sel. U.R.S.S. — Recoaro Vicenza 56-30 (26-15).

Clarke și Norpoth au eșuat
într-o tentativă de record
mondial

BERLINUL OCCIDENTAL, 23 (Agerpres). — Cu prilejul unui concurs athletic, Ron Clarke (Australia) și Harold Norpoth (R.F.G.) au făcut o tentativă de doborîre a recordurilor mondiale pe 3000 m (7:39,6) și două mile (8:22,6). Tentativa a eșuat, cursa de două mile revenind lui Clarke în 8:25,4, iar la 3000 m Norpoth fiind cronometrat primul în 7:55,0. Cursa de 1000 m a revenit atletului vest-german Walter Adams cu 2:19,3, urmat de Bodo Tummeler cu 2:20,8.

RALPH BOSTON ÎNVINS
ÎN CAMPIONATELE DE ATLETISM
ALE S. U. A.

NEW YORK, 23 (Agerpres). — În prima zi a campionatelor de atletism ale S.U.A., care se desfășoară la Bakersfield (California), Ed Burke a stabilit un nou record al țării sale la aruncarea ciocanului cu o performanță de 71,83 m (v.r. Connolly 71,26 m). Cu 7,93 m R. Boston a fost învins în proba de săritură în lungime, cîștigată de J. Proctor cu 7,94 m. Alte rezultate: 100 y — Slines 9,3; 120 y g — Davenport 13,3; 440 y g — Whitney, 50,3; 3 mile — Lindgren 13:10,0; înălțime — Burrell 2,14 m; disc — Carlsen 62,74 m.

38,3 secunde la 4x100 m!

În seara zilei de 21 octombrie 1964 cînd, pe marea tabelă electrică de afișaj a stadionului Național din Tokio, au apărut rezultatele înregistrate la 4x100 m, multora le-a fost limpede că cele 39,0 secunde ale echipei americane, nou record al lumii, nu marchează totuși o „graniță” inabordabilă. De atunci au trecut însă doi ani fără ca vreoa altă echipă să reușească această performanță a unui nou record, pe care specialiștii îl așteptau cu deplină încredere.

1967. Un nou sezon de concursuri. La 2 iunie, la Los Angeles, formația de 4x110 yarzi a Universității California de Sud egalează cu 39,6 s recordul mondial pe 440 y, dar evoluția celor patru sprinteri, (trei americani: Earl McCullough, Fred Kuller, Paul Simpson și un jamaican — Lennox Miller) nu lasă să se întrevadă „furtuna” care avea să urmeze. După nouă zile, la San Diego, cei patru alergători reușesc la 4x110 y timpul de 39,0 s, cu care egalează recordul mondial de la 4x100 m! Rezultatul este de-a dreptul formidabil, căci

să nu uităm că cei 440 yarzi sînt de fapt, 402,34 metri!

N-au trecut decît 5 zile și echipa Universității California de Sud acoperă, la Provo cei 440 y în 38,6 s!! Un rezultat, deci, mai... formidabil, care arată medie de 9,65 s pentru fiecare 110 y ai distanței. În mod normal, din acest rezultat de 38,6 ar trebui să se scadă 0,3 s pentru a afla performanța pe 400 y, ceea ce arată 38,3 s (!), numai la omologările de recorduri mondiale această practică nu este admisă.

Noul record mondial a provocat cum este firesc, senzație în lumea atletismului pentru că, comparație cu cei 4 „mari” de Tokio (Drayton, Ashworth, Stbins, Hayes) acești alergători de California sînt atleți mai pu celebri. Dintre ei, doar Earl McCullough este ceea ce se cheamă consacrat, avînd un rezultat de 13,7 s pe 120 yarzi gard. Despre ceilalți se știe încă puțin.

Dar, după cum au pornit-o, rînd o să mai auzim din zilele lor sportive!

Corespondență specială pentru „Sportul popular”

SORTII JOACĂ FESTE PARTICIPANȚILOR LA WIMBLEDON...

În momentul cînd în cercurile bine informate se profilează tot mai categoric ideea că nu vom asista în viitorul apropiat la „unificarea”, mult dorită de unii, a tenisului amator cu cel profesionist, elita „sportului alb” se pregătește să ia startul în cel mai reprezentativ dintre turnee: „Wimbledon”-ul. Toti asil rachelei au răspuns „prezent” la startul acestei întreceri care de multă vreme a devenit sinonimă cu campionatul mondial de tenis pe gazon. Actuala ediție noartă și un caracter sârbătoresc, deoarece turneul de la Wimbledon aniversază 90 de ani de existență. Mai e puțin și îl vom sărbători centenarul.

Vorbînd de prezente, pe cîștitori din România

li interesează în primul rînd, desigur, poziția pe tablourile tragerii la sortii campionului țării, Ion Tiriac, ca și a tînărului său coechipier, Ilie Năstase. Pentru ultimul, sortii n-au fost prea favorabili. E drept, în primul tur el are de jucat cu englezul Curtis, pe care l-a învins cu 6-2, 6-1 în primăvară la Monte Carlo, dar dacă Năstase cîștigă acest meci, viitorul său adversar va fi chiar Roy Emerson... Sanses reduse, deci. Ceva mai bine situat este I. Tiriac. El are, în perspectivă, adversari de talie medie, ca italianul Di Masso, Holmberg (Belgia) sau Watanabe (Japonia), apoi Contet, Franulovic, Cotrill. Evident, pronosticurile făcute

pe baza unor rezultate înregistrate pe zgură sînt niciodată valabile pe gazon și cunoaștem prea bine faptul că tenismanii români, ca toți cei pe continent, se acomodează greu cu gazonul rap al terenurilor engleze.

La dublu, Tiriac — Năstase trebuie să joace chi în prima zi cu australienii Bowrey — Davids candidați la titlu, alături de Newcombe — Rod Heftit — McMillan, Emerson — Fletcher. Așa vrut sortii...

Să amintim și alte asemenea „feste”. În primul tur, deținătorul titlului la simplu, Manuel Santana are ca adversar pe Ch. Passarelli, probabil cel r în formă dintre jucătorii americani. Newcor joacă împotriva lui Pietrangeli, Krishnan cu Ri sen, Leshly cu Arilla.

Cu aceasta, probabil, au fost puse și premis unor inevitabile surprize. Să vedem dacă ele vor produce...

HERB AUDREY

Londra, 23 iunie.